

JAAAR VERSLAG

2012

INHOUD

3	Voorwoord
4	Op naar een mooie toekomst
7	Afrika
13	Oost-Europa
19	Latijns-Amerika
25	Azië
31	West-Europa
36	Colofon

Voorwoord

Beste donateur,

XminY vierde in 2012 haar 44ste verjaardag. Geboren in de roerige jaren zestig is XminY het kind van wereldverbeteraars: activisten die internationale solidariteit met het oprichten van een fonds handen en voeten gaven. Tijd om rustig op te groeien was er niet, XminY ging meteen voor in de strijd!

Nog steeds ontleent XminY haar grootste steun aan hen die toentertijd XminY hebben opgericht. Een generatie trouwe donateurs die ook dit jaar weer financieel heeft bijgedragen aan de steun aan meer dan honderd groepen wereldwijd.

Dankzij een succesvolle donateurscampagne heeft XminY 193 nieuwe donateurs mogen verwelkomen in 2012. Dankzij uw steun kunnen nog meer groepen gesteund worden. En dat is hard nodig. De noodzaak tot actie voeren tegen onrecht in de wereld is er immers de afgelopen 44 jaar niet minder om geworden. In dit jaarverslag leest u over alle projecten die XminY in 2012 heeft gesteund.

Dichtbij huis steunt XminY ongedocumenteerden die zich verenigen in actiekampen (zoals de Notweg en het Koekamp) en lege (kerk)gebouwen. Samen met vele anderen – buurtbewoners, gelovigen, anarchisten en studenten – demonstreren zij tegen het voornemen van de VVD en de PvdA om illegaliteit strafbaar te stellen en vóór een duurzame oplossing van hun onhoudbare situatie. No Border-actiekampen in Europa konden daarom ook dit jaar op de steun van XminY rekenen.

Onmenselijke wetten zijn het probleem, dat los je niet op door mensen onwettig te verklaren. Dit geldt voor bovenstaand voorbeeld maar ook voor de positie van lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders (LGBT) die in veel landen worden vervolgd en gecriminaliseerd. In Haïti werd in 2012 met steun van XminY de eerste openlijke LGBT demonstratie georganiseerd door de organisatie Kouraj. Een gevaarlijke maar noodzakelijke stap om gelijke rechten voor LGBT's wereldwijd op te eisen.

Want zonder wettelijke bescherming en erkenning zijn mensen vogelvrij. Dit geldt ook voor veel Palestijnen die een speelbal zijn voor zowel het Israëlische leger als radicale islamitische groepen. Palestina werd in 2012 bevorderd van 'entiteit' tot 'staat die geen lid is van de VN'. Deze erkenning van Palestina als staat, betekent veel voor de bevolking.

Maar de dagelijkse praktijk van onderdrukking en vernedering is nog steeds niet voorbij. XminY steunt de organisatie Anarchists Against the Wall, die samen met de Israëlische advocate Gaby Lasky, Palestijnse gevangenen ondersteunt. Ook organiseren zij elke vrijdag een demonstratie tegen de bezetting van Israël met voornamelijk Israëlische demonstranten. Bijzonder belangrijk, want het Israëlische leger gebruikt minder geweld wanneer er buitenlandse of Israëlische burgers deelnemen aan de demonstraties.

Dit is slechts een kleine greep uit de door XminY gesteunde initiatieven die hoopvol stemmen en onze steun blijvend verdienen.

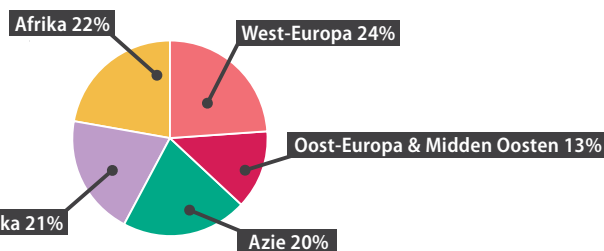
Ik wens u veel leesplezier!

Rosalie Smit
Voorzitter XminY

Op naar een mooie toekomst

In 2012 steunde XminY 130 projecten in 39 verschillende landen. Veel van de gesteunde groepen zijn niet of moeilijk in staat om ergens anders financiering te krijgen voor hun campagnes. Soms zijn ze politiek te omstreven of ze bevinden zich nog in de opstart-fase en blijven daardoor onder de radar van de grote fondsen- en ontwikkelingsorganisaties. XminY is er trots op om juist die kleine - en vaak dappere - pioniers die strijden voor sociale verandering te steunen.

Grote maatschappelijke veranderingen beginnen vaak met mensen die lokaal opkomen tegen de misstanden waarmee zij dagelijks geconfronteerd worden. Juist hen wil XminY dat extra financiële steuntje in de rug geven. Verderop in dit jaarverslag kunt u meer lezen over al deze gesteunde groepen en projecten. En ook op onze website kunt u informatie over alle door ons gesteunde groepen terugvinden.

Voor XminY zelf was 2012 ook een bijzonder jaar. In 2010 moesten we de noodklok luiden: binnen twee jaar moesten er minimaal 600 nieuwe donateurs bijkomen om te blijven bestaan. Ook 2012 stond nog in het teken van de campagne om XminY uit de financiële problemen te halen. Daarnaast lagen er nog andere organisatorische problemen uit voorgaande jaren die in 2012 stevig aangepakt zijn.

Donateurs

In maart en april 2012 heeft XminY een grote donateurcampagne gevoerd. XminY folders zijn ingevouwen in de bladen *GroenLinks Magazine*, *de VPRO-Gids*, *Down to Earth Magazine* van *Milieudefensie* en *De Groene Amsterdammer*. Met deze campagne heeft XminY 193 nieuwe donateurs mogen verwelkomen en is de doelstelling van minimaal 600 nieuwe donateurs gehaald. De toekomst ziet er dus goed uit voor XminY.

De kosten van deze campagne waren € 25.000,-. Voor XminY was dit een enorm forse investering op de totale begroting. Alle nieuw geworven donateurs gezamenlijk leveren een inkomstenstijging van ongeveer € 17.000,- per jaar op. Na ongeveer anderhalf jaar zijn de kosten van de campagne eruit. Gelukkig blijven donateurs gemiddeld zeven tot negen jaar aan XminY verbonden en levert die eenmalige investering de komende jaren structureel extra inkomsten op. Wel heeft deze investering in de toekomst een grote wissel getrokken op de begroting over 2012.

Medewerkers

Er waren 7 parttimers werkzaam bij XminY in 2012. Opgeteld staan deze parttimers gelijk aan 3,6 voltijd medewerkers (3,6 fte). In 2012 heeft zich een reorganisatie voltrokken, waarbij ook personele wijzigingen hebben plaatsgevonden. Deze investering heeft extra kosten met zich meegebracht, die we niet terug verwachten in 2013. De salariëring van medewerkers betreft, omgerekend naar een voltijdaanstelling, minder dan een modaal inkomen. Doordat er uitsluitend parttimers werken, liggen de daadwerkelijke lonen nog een stukje lager dan modaal.

Vrijwilligers

Bij XminY zijn zo'n 50 vrijwilligers actief. De meeste vrijwilligers dragen zorg voor het beoordelen van projectaanvragen. Veel van deze mensen komen zelf oorspronkelijk uit de regio's waar XminY projecten steunt. Of zij hebben vanwege hun werk of privé-situatie goede kennis van de betreffende gebieden en beschikken over lokale contacten. Daarnaast zijn er ook vrijwilligers werkzaam op het kantoor van XminY die helpen met het draaiend houden van de organisatie. En uiteraard zijn ook de functies van de bestuursleden onbezoldigd.

Financieel

De inkomsten in 2012 bedroegen € 368.326,-. Vergelijken met de inkomsten van 2011 (€ 312.591,-) was dit een stijging van € 55.735,- oftewel een groei van 17,8%. Deze flinke stijging is het gevolg van de donateurscampagnes in de periode 2010-2012 en was ook absoluut nodig wilde XminY blijven bestaan. Het was een forse uitdaging om XminY financieel te redden en dankzij uw hulp is dat ook daadwerkelijk gelukt!

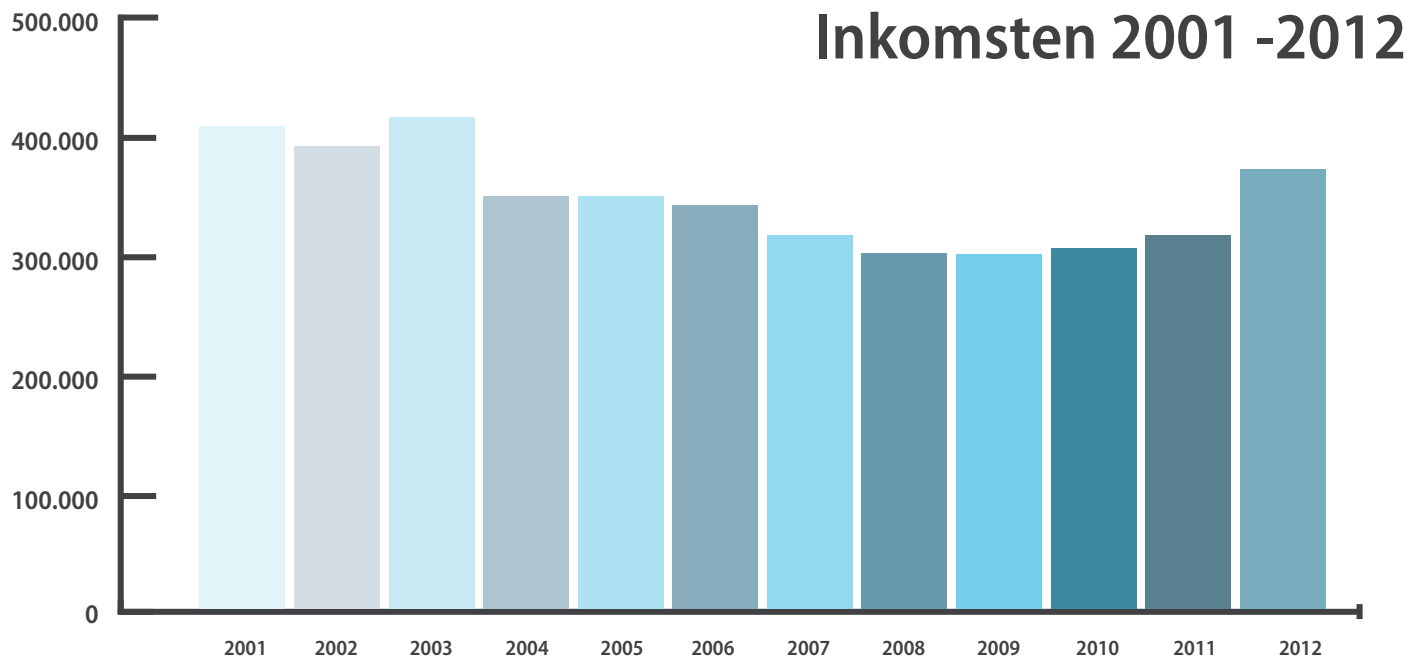
Om financieel gezond te blijven, is er minimaal een inkomstenniveau tussen de € 350.000,- en € 400.000,- nodig. Indien de inkomsten onder dit niveau zakken, worden de essentiële overheadkosten procentueel te groot. Dit is in de periode 2004-2011 gebeurd, waardoor het met veel pijn en moeite net lukte om de helft van de inkomsten naar de projecten te laten gaan. Iedere euro die extra binnenkomt boven de € 350.000,- kan bijna geheel aan de projecten worden besteed. Dit komt omdat kosten van huur, verwarming en personeel gelijk blijven, zowel bij stijgende als dalende inkomsten.

In 2012 waren de inkomsten dus € 368.326,-. Hiervan is € 206.538 besteed aan projecten en gesteunde groepen. Oftewel, van iedere gedoneerde euro is 56 cent besteed aan projecten. Over de voorgaande jaren bedroeg dit altijd 50 cent van iedere gedoneerde euro. Er is een stappenplan opgesteld om ieder jaar het percentage van bestedingen aan projecten met vijf procent(punten) te laten groeien.

Deze groei kan uitsluitend komen uit inkomstengroei, omdat de overhead de laatste jaren al absoluut geminimaliseerd is. Nog verdere minimalisering van de overhead verzwakt de kwalitatieve beoordeling van projectaanvragen en ontnemt toekomstige groeimogelijkheden.

De overhead was fors in 2012. Dit was zoals gezegd voornamelijk het gevolg van de succesvolle donateurcampagne en de noodzakelijke reorganisatie. Deze kosten verwachten we dus niet terug in 2013. De totale overheadkosten bedroegen € 211.545,-. Samen met de projectbestedingen van € 206.538,- kwamen de totale uitgaven hiermee op € 418.083,- tegenover € 368.326,- aan inkomsten. Het verlies over 2012 kwam daarvoor uit op € 49.757,-.

Dit verlies is gefinancierd uit de financiële reserves van XminY die hiermee nagenoeg gehalveerd zijn. Dit was een groot risico om te doen, maar tegelijkertijd absoluut noodzakelijk omdat XminY een forse groei aan nieuwe donateurs moest boeken om financieel gezond te worden.

De toekomst

Doordat een groot deel van de overheadkosten in 2012 eenmalig waren, kunnen we de overheadkosten in 2013 verder verlagen ten faveure van het projectenbudget. Tegelijk verwachten we voor 2013 opnieuw een stijging aan inkomsten en iedere extra euro kan bijna geheel ten baten van de projecten komen.

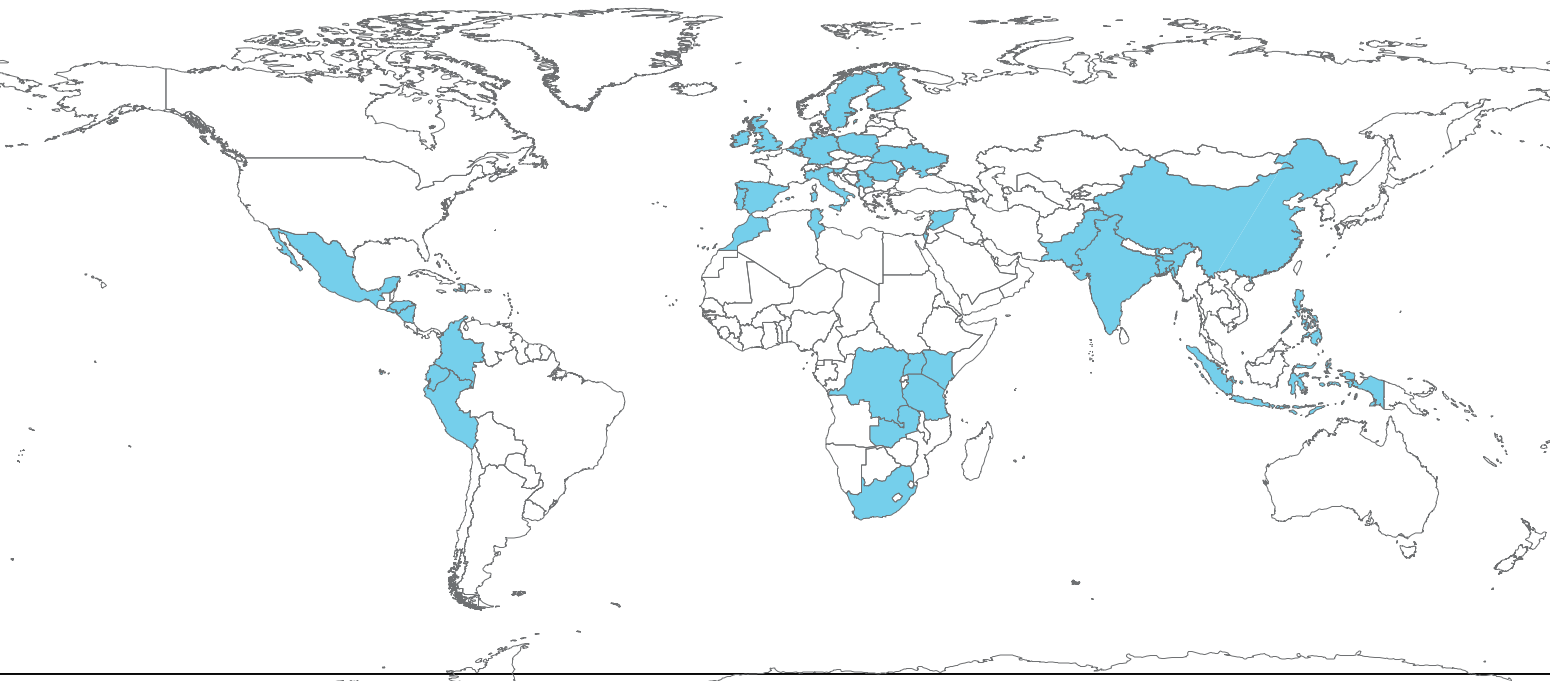
Begin 2013 is een nieuwe huisstijl geïntroduceerd en gedurende het jaar zal deze steeds verder doorgevoerd worden. Deze zomer zal ook de website vernieuwd worden in de huisstijl. Hiernaast gaat XminY haar vleugels uitslaan naar België, zodat ook daar donateurs geworven kunnen worden. Hiermee kan een bredere basis voor solidariteit gerealiseerd worden. Dit staat gepland voor eind 2013, maar is mede afhankelijk van technische mogelijkheden bij banken en softwareleverancier.

Ook is er in 2012 meer aandacht besteed aan het uitbreiden van het netwerk van XminY. Na de Arabische Lente bijvoorbeeld, kwamen we tot de conclusie dat we in die regio te weinig contacten hadden en zijn we actief aan de slag gegaan met het verbeteren van ons netwerk. Ook in andere landen en regio's waar weinig aanvragen vandaan kwamen, hebben we actief geïnvesteerd in het verbeteren en vernieuwen van onze contacten.

Dit heeft duidelijk succes gehad en de laatste tijd krijgen we steeds meer goede en interessante projectaanvragen binnen uit gebieden waar we voorheen ondervertegenwoordigd waren.

In 2013 zal de uitdaging zijn om door te groeien, zodat alle goede initiatieven die de steun van XminY hard nodig hebben, deze ook daadwerkelijk kunnen krijgen. Dappere mensen die strijden voor maatschappelijk veranderingen verdienen het tenslotte om dat extra steuntje in de rug te krijgen.

Landen waar XminY actief was in 2012

AFRIKA

Afrika

De rijkdom aan natuurlijke hulpbronnen en tegelijk een tekort aan vruchtbare grond zorgen voor veel problemen rond landrechten in Afrika. Geregeld worden boeren en nomadische stammen van hun grond verdreven, zodat Aziatische of Westerse bedrijven de grond kunnen gebruiken voor bijvoorbeeld mijnbouw of boskap.

XminY steunde zowel in Kenia en Oeganda, als in Tanzania, nomaden en boeren die plaats dreigen te moeten maken voor onder andere oliewinning en een uraniummijn. Naast de sociale problematiek brengt de industrialisatie ook grote ecologische schade met zich mee.

Hoe anders was de situatie in West-Kenia waar grond van lokale boeren werd onteigend ten behoeve van een natuurreservaat. De boeren vinden het natuurreservaat belangrijk, maar willen wel gecompenseerd worden voor de grond die hen zonder pardon werd afgenomen.

Ook in Zuid-Afrika zijn landrechten een thema. Hier gaat het echter om de arme, veelal zwarte bewoners van de townships, een van de overblijfselen van het Apartheids-regime. Nu willen lokale overheden dit land voor veel geld verkopen aan bedrijven. Hutten worden zonder aankondiging gesloopt en de bewoners worden met geweld bedreigd door malafide zakenlui of corrupte politieagenten.

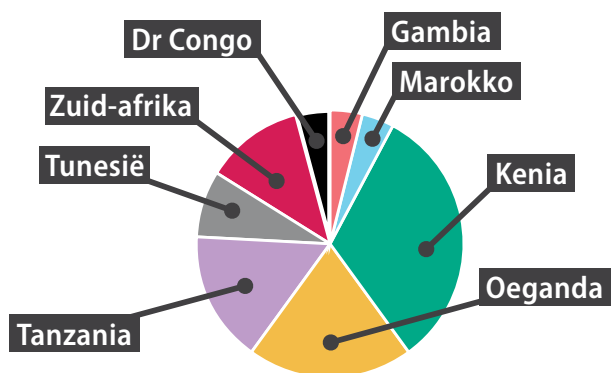
De bewoners van de verschillende wijken bundelden hun krachten en proberen met hulp van XminY het behoud van hun huizen en betere voorzieningen af te dwingen.

De laatste jaren is vrouwenemancipatie sterk in opkomst in Afrika. Steeds vaker nemen vrouwen het initiatief bij het oplossen van problemen. XminY zet zich actief in om de emancipatie van vrouwen in onder andere Kenia en Democratische Republiek Congo te stimuleren: de kracht van Afrika zit immers in al haar inwoners.

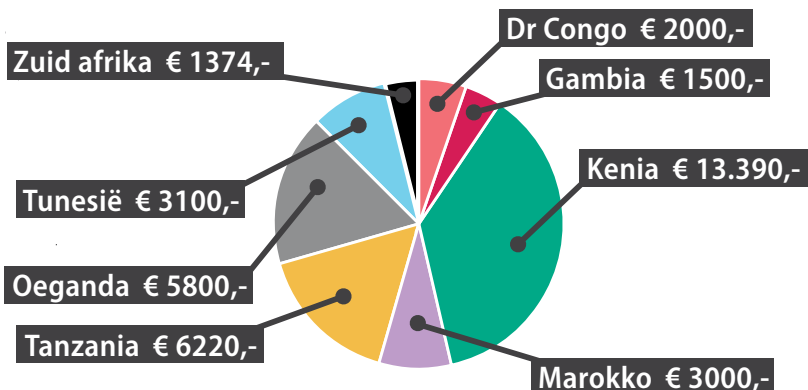
Parallel aan de vrouwenemancipatie ontvouwt zich ook een steeds sterkere beweging die zich inzet voor gelijke rechten en de acceptatie van homo's, lesbiennes en queers. Moedig, want als homo in Afrika kun je achter de tralies belanden of zelfs ter dood veroordeeld worden. Zowel in Gambia, Oeganda als Tanzania steunt XminY homo-organisaties.

De Arabische lente kwam voor veel mensen onverwacht en ook XminY steunde toen nog weinig groepen in Noord-Afrika. Inmiddels is er stevig geïnvesteerd in betere contacten, waardoor XminY de laatste tijd zowel in Marokko als in Tunesië ondersteuning heeft kunnen bieden bij het nog prille democratiseringsproces.

Projecten: Totaal 25

Bedragen uitgekeerd: Totaal € 36.384,-

Oegandese homobeweging houdt moed

In Oeganda zijn wetten tegen homoseksualiteit niks nieuws. Momenteel lopen holebi's al het risico op 14 jaar gevangenisstraf. Maar sinds vier jaar dreigt ook de invoering van de doodstraf voor homoseksualiteit.

President Yoweri Museveni gaf in 1999 het bevel om hard op te treden tegen homo's. Als vroom christen rechtvaardigt hij zijn homofobie met religieuze argumenten. De motivatie achter de antihomo campagne is echter voornamelijk machtspolitiek: een meerderheid van de bevolking keurt homoseksualiteit af en politici spelen hierop in. Daarnaast dient de campagne als bliksemafleider voor de corruptie en het falen om de armoede in het land aan te pakken.

Amerikaanse fundamentalisten spelen een belangrijke rol in de groei van homofobie. De beruchte Kill the Gays-wet zag het licht in 2009 en was een initiatief van de Oegandese parlementariër David Bahati. Bahati heeft banden met The Family, een van oorsprong Amerikaans netwerk van fundamentalisten. Duizenden Oegandezen woonden antihomo lezingen bij, zoals de lezing van de Amerikaanse missionaris Scott Lively die volgens de organisatie Sexual Minorities Oeganda opriep tot geweld tegen homo's. Helaas kunnen homofoben op veel steun rekenen. Een krant publiceerde namen en adressen van Oegandese homo's onder de kop 'Lynch them' en in 2011 werd

de homoactivist David Kato vermoord.

Onder internationale druk is de doodstraf niet ingevoerd, maar ook zonder de definitieve invoering van de Kill the Gays-wet heeft de stemmingmakerij het leven van de Oegandese homogemeenschap flink bemoeilijkt. Veel homo's zijn terug in de kast en de opkomende acceptatie van homo's is weer tenietgedaan. Homo's worden gezien als criminelen en als zodanig vervolgd.

De internationale druk is belangrijk maar niet voldoende. En ook al zijn het christelijke geloof en de antihomo wetten allebei koloniale nalatenschappen, er wordt vaak gebruik gemaakt van anti-westerse retoriek om de 'Kill the Gays'-wet te verdedigen.

De verandering moet van binnenuit komen en daarom steunde XminY in 2012 verschillende Oegandese organisaties die opkomen voor de rechten van homo's. Met internationale steun strijden zij voor het schrappen van de antihomo wetten en proberen zij de wijdverspreide vooroordelen over homo's te ontkrachten.

*Bi Sexual Movement Uganda en Beproud Coalition Uganda
Oeganda: € 2300,-*

Zuid-Afrika: de strijd gaat door

Honderd jaar geleden werd in Zuid-Afrika de 'Native Land Act' ingevoerd. De wet was zogenaamd bedoeld om het gebruik van land te reguleren, maar zorgde ervoor dat het land van 87 procent van de inheemse bevolking werd onteigend en aan de blanke minderheid werd gegeven. In 1991, na het afschaffen van de Apartheid, werd de wet geschrapt.

Desondanks heeft de meerderheid van de bevolking nog steeds geen eigen land. Tegenwoordig worden bossen gepri-vatiseerd, waardoor de lokale bevolking er geen voedsel en grondstoffen meer mag en kan verzamelen. Landbouwgronden moeten plaats maken voor golfbanen of mijnbouw en wederom delft de inheemse bevolking het onderspit. De Black Thursday-campagne verzet zich tegen de enorme hoeveelheid land dat in bezit is van een geprivilegieerde minderheid. Ze noemen zich zo omdat de Native Land Act op een donderdag werd ingevoerd.

Terwijl de voorbereidingen voor de campagne in volle gang waren, beleefde Zuid-Afrika een andere zwarte donderdag. Op 16 augustus 2012 werden in Marikana 47 stakende mijnwerkers gedood door de politie, de dodelijkste actie tegen burgers sinds 1960.

In het ANC-handvest van 1955 werden de herverdeling van

het land en het collectiviseren van grondstoffen genoemd als doelen van de anti-apartheidsbeweging. Maar het ANC als regeringspartij stelt teleur. De Black Thursday-campagne is een van de vele initiatieven van Zuid-Afrikaanse activisten die trouw blijven aan de beloftes van de anti-apartheidsstrijd en die zich verzetten tegen de groeiende kloof tussen zwarte armen en blanke rijken.

De groep achter de Black Thursday-campagne heeft zijn wortels in de anti-apartheidsstrijd. Het Southern Cape Land Committee (SCLC) werd in 1987 opgericht toen lokale gemeenschappen zich verzetten tegen verjaging van hun land. Samen met andere organisaties heeft het SCLC een lijst van grieven van de arme bevolking opgesteld. Op regionaal niveau werden het afgelopen jaar protesten georganiseerd in aanloop naar landelijke activiteiten. Boeren hebben land bezet om het te kunnen cultiveren en kantoren van lokale overheden werden bezet om landhervorming en voorzieningen te eisen.

Het bloedbad bij Marikana toonde het failliet van de beloftes van het ANC. Voor het SCLC blijft de leus daarom 'Mawubuye Umhlaba Wethu', 'ons grond sal terug gevat word!'.

*Southern Cape Land Committee
Zuid-Afrika: € 574,-*

Inwoners slepen Keniaanse regering voor de rechter

De Keniaanse regering heeft vergevorderde plannen om in de Lamu Archipel een enorme industriële haven aan te leggen met bijbehorende wegen en spoorlijnen. Een raffinaderij en kilometers pijpleiding moeten ervoor zorgen dat olie vanuit Zuid-Sudan haar weg naar de overzeese markten kan vinden. De regering belooft duizenden banen in het nieuwe industriegebied. Critici vrezen echter dat minstens zoveel kleine boeren en vissers hun land kwijt zullen raken en dat het unieke natuurgebied onherstelbare schade zal oplopen.

Bovendien gaat de regering voorbij aan het feit dat Lamu-stad sinds enige tijd op de werelderfgoedlijst van UNESCO staat. Deze best bewaarde Swahili-nederzetting in Oost-Afrika bevindt zich midden in de unieke archipel, waar de inheemse bevolking de culturele tradities in ere heeft weten te houden. Daarnaast floreert de natuur aan de kust van Lamu: er zijn talloze mangrovebossen en koraalriffen. Er nestelen schildpad- en het water rond Lamu is het leefgebied van de Indische zeehoed.

‘De lokale bevolking beseft heel goed dat de industrialisatie economisch voordeel kan opleveren,’ zegt Bakari Ali She van het Lamu Preservation Network. ‘Maar de vissers en de boeren willen inspraak hebben in de plannen, en garanties dat hun cultuur, hun land en de natuur zoveel mogelijk gespaard zullen

blijven. Waar moeten zij straks heen als zij geen land meer hebben en er ook nog eens anderhalf miljoen mensen naar Lamu komen om werk in de nieuwe haven te zoeken?’

Met de intensieve Save Lamu-campagne wist het netwerk voor elkaar te krijgen dat de regeringsinstantie die gaat over milieuzaken, de regeringsplannen onder de loep nam. Zij concludeerde dat de regering inderdaad de lokale bewoners moet compenseren en met concrete plannen moet komen om het milieu zoveel mogelijk te ontzien.

Ook wist Save Lamu af te dwingen dat de zaak voorgelegd moet worden aan de rechter. Bakari: ‘De regering heeft wel wat vage toezeggingen gedaan, maar daar kopen we natuurlijk niets voor. We hopen dat de rechter ons ook gelijk gaat geven. Als de regering onze eisen inwilligt, kan de haven ons allemaal voordeel opleveren.’

Lamu Preservation Network
Kenia: € 2300,-

XminY steunde in 2012 ook:

Democratische Republiek Congo

Vrouwen en meisjes die slachtoffer zijn van het gewapende conflict in Congo leren tijdens workshops voor zichzelf op te komen en zich te organiseren in een groep
Action de Femmes à Non-Violence: € 2000,-

Gambia

Mediacampagne en protestbijeenkomsten tegen discriminatie van homo's
The Pride Gambia: € 1500,-

Kenia

Acties tegen politiegeweld in sloppenwijken
Richard, Margaret & Hellen: € 1150,-

Campagne voor compensatie slachtoffers verkiezingsgeweld en vervolging van de daders
Youth Online Youth Group: € 700,-

Acties en kunstprojecten voor de emancipatie van sekswerkers in Nairobi
SEWOK: € 1700,-

Campagne om huiselijk geweld aan de kaak te stellen
RUWEPO: € 2250,-

Campagne tegen vrouwenbesnijdenis
Oasis Self Help Group: € 1620,-

Lokale boeren eisen compensatie voor landonteigening ten behoeve van een natuurreservaat
Jisort Dada Organization: € 1670,-

Campagne voor compensatie van de lokale bevolking en het ontzien van milieu tijdens oliewinning rond het Keniaanse Turkana meer
Riruta United Methodist Women CBO: € 2000,-

Marokko

Wekelijkse acties voor democratie en verbetering van sociaal-economische omstandigheden
Attac Maroc: € 3000,-

Oeganda

Voorlichting over landrechten aan arme boeren die van hun land verdreven dreigen te worden
RUYDI: € 1500,-

Boeren ruilen bananenzaden zodat zij geen zaden hoeven te kopen van gentech bananen geproduceerd door multinationals
UYEPA: € 1500,-

Demonstraties tegen de uitbreiding van een vuilnisbelt die de gezondheid van de bewoners van het naastgelegen dorp in gevaar brengt
Waste Pickers Alliance Uganda: € 500,-

Tanzania

Mediacampagne tegen een nieuwe uraniummijn die extreem vervuילend is en waarvoor de bevolking van hun land wordt verdreven
Society for the Advancement of Humanity: € 2400,-

Mars en acties voor gelijke rechten voor homo's
WEZESHA: € 2000,-

Campagne voor de rechten en compensatie van de inheemse gemeenschap die plaats moet maken voor mijnbouw, toerisme en landbouw
UWAKAMA: € 1220,-

Acties en mediacampagne na verbod op een krant die kritisch was op de regering
Right Livelihood and Empowerment Organization: € 600,-

Tunesië

Drie dagen lang werd er actie gevoerd voor een democratisch Tunesië
Attac Tunisie: € 2000,-

Boottocht van Italië naar Tunesië om aandacht te vragen voor vluchtelingen die omkomen tijdens de gevaarlijke overtocht naar Italië
Boats 4 people Tunisie: € 1100,-

Zuid-Afrika

Acties voor watervoorzieningen en riolering in de townships
Evaton West Crisis Committee: € 500,-

Op de dag voor de mensenrechten werd met demonstraties aandacht gevraagd voor de slechte leefomstandigheden van sloppenwijkbewoners
Abahlali baseMjondolo: € 300,-

OOST
EUROPA

Oost-Europa en het Midden-Oosten

Oost-Europa en het Midden-Oosten kenmerken zich wellicht nog het meest doordat democratie lang niet overal vanzelfsprekend is. In Oost-Europa is Wit-Rusland misschien wel het schrijnendste voorbeeld. Wie er openlijk protesteert tegen de laatste dictatuur van Europa, brengt zijn leven in gevaar.

Gelukkig zijn er toch mensen zo moedig om te protesteren: XminY kon in 2012 twee groepen steunen die strijden voor meer democratie in het land. Maar ook in andere landen in de regio is er op democratisch vlak nog een wereld te winnen.

Niet alleen gebrekkige democratie, maar ook de economische inhaalslag die Oost-Europa probeert te maken veroorzaakt grote problemen. De vrije markt zorgt ervoor dat de huren dusdanig stijgen dat de bevolking deze niet meer op kan brengen. Bewoners worden uit hun huizen gezet, die vervolgens leeg blijven staan, omdat de speculatie met lege woningen vele malen meer oplevert dan de huren.

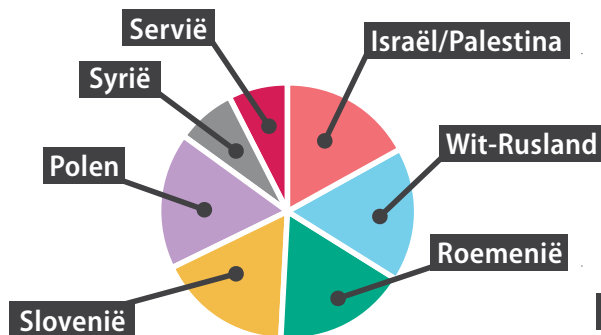
XminY steunde de acties van huurders uit het Poolse Warschau, die uit protest tegen de commercialisering van de huizenmarkt de leegstaande gebouwen terug in gebruik namen. En ook in Roemenië maakten actiegroepen nuttig gebruik van de leegstaande panden door er sociale ruimtes

van te maken, waar samen gegeten, gediscussieerd en actie gevoerd kan worden.

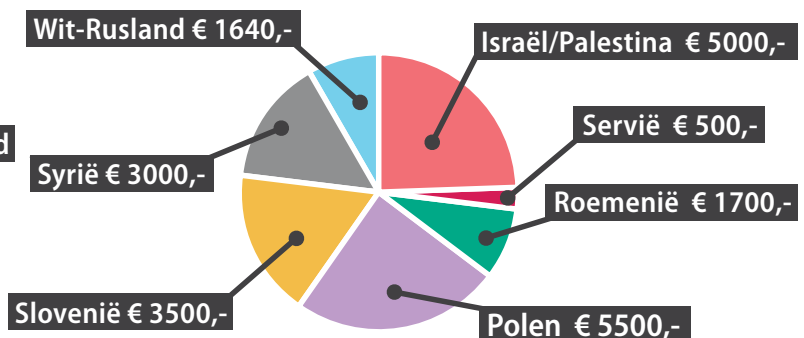
Ook in het Midden-Oosten steunde XminY verschillende groepen. In Syrië werden met een bijdrage van XminY satelliettelefoons aangeschaft, zodat de oppositie haar nieuws met de wereld kan delen. Het dictatoriale regime van president Assad doet er immers alles aan om de reikwijdte van de protesten en het eigen geweld zoveel mogelijk verborgen te houden. De lokale oppositie moet in het geheim opereren, telefonisch contact en internetverbindingen zijn vaak te gevaarlijk. Zelfs de satelliettelefoons zijn niet honderd procent veilig, maar ze geven de oppositie in ieder geval meer mogelijkheden om hun stem te laten horen.

De Israëlische groep Anarchists Against the Wall protesteert wekelijks tegen de afscheidingsmuur op de Westelijke Jordaanoever en de Israëlische bezetting van de Palestijnse gebieden. In 2012 werd er door een Palestijnse groep een fonds opgericht dat juridische bijstand levert aan Palestijnse jongeren die in Israël vervolgd dreigen te worden voor vreedzaam politiek activisme.

Projecten: Totaal 12

Bedragen uitgekeerd: Totaal € 20.840,-

Verzet tegen Poolse kerncentrale

In juli 2012 financierde XminY een anti-nucleair zomerkamp in het Poolse plaatsje Lubiato wo waar men een nieuwe kerncentrale wil bouwen. Vreemd genoeg wordt er in Lubiato wo, maar ook in de rest van Polen, weinig tegenwicht geboden aan nucleaire energieopwekking in het algemeen en aan de plannen voor de nieuwe centrale in het bijzonder.

Met een zomerkamp wilde de Anarchist Federation Polen kernenergie onder de aandacht brengen en een brede protestbeweging organiseren. Inmiddels is er bijna een jaar verstreken en zijn we benieuwd hoeveel impact het kamp heeft gehad. XminY sprak met Lukasz Wilamowski, een van de organisatoren van het kamp.

Hoe is het kamp verlopen?

'Wij zijn heel blij met de opkomst. Meer dan 200 jongeren, ouderen en kinderen uit Polen en andere landen namen deel aan het kamp. Er waren meer dan 50 goedbezochte workshops, discussies en lezingen, alsook een paar directe acties. De lokale groep "Nee tegen nucleaire energie in Lubiato wo" was ook aanwezig en samen met de activisten werd de coalitie "Noord Polen tegen de Kerncentrale" opgericht. Ook kreeg het kamp veel aandacht in de lokale media.'

Hoe staat het nu met de protesten tegen de kerncentrale?

'Het is moeilijk om een voet tussen de deur te krijgen met onze bezwaren. De lokale overheden zijn nauw verweven met het energiebedrijf dat de centrale wil bouwen. Bovendien is het energiebedrijf staatseigendom. Belangengroepen die in beroep willen gaan tegen de plannen, worden continu tegengewerkt. Maar door verscherpte Europese regelgeving en de financiële crisis zijn de plannen voor de centrale aan het wankelen. Het energiebedrijf en de overheid krijgen samen niet genoeg geld op tafel om de centrale te financieren. Er wordt nu gekeken naar een samenwerking met Shell. Ondertussen wordt het besluit over de te bouwen kerncentrale vooruitgeschoven en draaien de lobbymachines van nucleaire energieleveranciers op volle toeren.

Helaas mengt de oppositie zich nauwelijks in het debat, het is dus echt aan ons om te protesteren. In november 2013 is er hier in Polen een top van de Verenigde Naties over klimaat en energie. We willen de top aangrijpen om onze stem te laten horen.'

*Anarchist Federation Polen
Polen: € 2500,-*

Servische arbeiders: 'Pak malafide investeerders aan'

In 2001 kwam er in Servië een neoliberale regering aan de macht en werden honderden Servische bedrijven geprivatiseerd. Corrupte overheidsfunctionarissen kregen vrij spel en sloten overeenkomsten met malafide investeerders. Zij gebruikten de bedrijven om hun geld – verdiend met illegale praktijken – wit te wassen en hielden zich niet bezig met de bedrijfsvoering en de werknemers. Het gevolg: veel van de geprivatiseerde bedrijven zijn inmiddels failliet en zo'n half miljoen arbeiders zitten werkloos thuis.

Sinds 2009 werken boeren en werknemers uit alle delen van Servië met elkaar samen om op te komen voor hun arbeidsrechten. Onder de noemer Pokret za slobodu – wat 'beweging voor vrijheid' betekent – eisen zij dat de fabrieken gedeprivatiseerd worden en dat de malafide investeerders, maar ook de corrupte overheidsfunctionarissen worden bestraft. Honderden werknemers sloten zich al aan bij de verschillende demonstraties die Pokret za slobodu organiseerde.

'Een belangrijk resultaat is inmiddels geboekt,' volgens Vladimir, een van de oprichters van Pokret za slobodu. 'Met onze protesten hebben we de aandacht weten te trekken van de Europese Unie. Zij heeft de Servische regering opgedragen om 23 verdachte gevallen aan een onderzoek te onderwerpen.' De

huidige Servische president Boris Tadic heeft aangegeven dat hij de corrupte zaken aan zal pakken.

Vladimir: 'Inmiddels heeft de regering onze onderzoeksrapporten en zijn er op basis daarvan al meerdere investeerders gearresteerd. Dat de regering de 'zakelijke elite' aanpakt is uitzonderlijk nieuws in Servië. We merken dan ook dat onze acties op veel sympathie van de bevolking kunnen rekenen.'

Maar de regering heeft nog geen corrupte ambtenaren opgepakt en heeft ook geen concrete plannen om de bedrijven te deprivatiseren. 'Wij hebben verschillende voorstellen gedaan om te voorkomen dat andere bedrijven op de fles gaan, maar helaas heeft de regering hier vooralsnog niets mee gedaan. Het is mooi dat er malafide zakenlieden gearresteerd worden, maar het probleem kan alleen opgelost worden als alle corrupte elementen aangepakt worden,' verzucht Vladimir.

Dankzij de organisatie gaat de regering waarschijnlijk wel een wet aannemen die het werkgevers verbiedt om zwangere vrouwen te ontslaan. Vladimir: 'Misschien is ons grootste succes tot nu toe dat steeds meer arbeiders zich bij ons aansluiten. Want hoe groter we worden, hoe meer we kunnen bereiken.'

Pokret za slobodu

Servië: € 500,-

Syrische bevolking verheft stem

Al ruim twee jaar wordt er in Syrië gevochten en het einde van de burgeroorlog is nog niet in zicht. De Syrische bevolking vlucht in grote getale naar buurlanden Jordanië, Turkije en Libanon, waar lang niet genoeg voorzieningen zijn om de enorme vluchtelingenstroom op te vangen. Ondertussen gaan de gevechten tussen de oppositie en het leger van president Assad gewoon door.

Bij het ontstaan van de opstand vormden lokale comités de ruggengraat van de protesten. Zij coördineerden in het begin van de beweging de demonstraties, maar namen ook hulpverlenende taken op zich. Nog steeds vervullen oppositieleiden ook de rol van verslaggever en brengen zij via internet nieuws naar buiten.

Dat is hard nodig, want het Syrische regime doet grote moeite om de reikwijdte van de protesten en de steun voor de oppositie zoveel mogelijk verborgen te houden. Journalisten worden dwarsgezet of opgepakt en er zijn al talrijke journalisten gedood. Om hun verhaal naar buiten te brengen moet de Syrische oppositie daarom grotendeels vertrouwen op eigen kracht.

Via wederzijdse vrienden nam een van de lokale comités contact op met XminY. Het comité is erg actief in het verzamelen en naar buiten brengen van nieuws, maar helpt ook buitenlandse journalisten contacten te leggen in Syrië. Ook is de groep betrokken bij de organisatie van protesten en wordt steun gegeven aan de families van omgekomen demonstranten.

Ondanks dat het comité in het geheim moet opereren heeft zij uitgebreide contacten met buitenlandse media weten op te bouwen. Ook staat de groep in contact met vrijwilligers uit de hele wereld die hen helpen met bijvoorbeeld het vertalen van hun nieuwsberichten.

Het is voor de oppositie niet veilig om de telefoon te gebruiken en ook internetverkeer wordt door het regime haast onmogelijk gemaakt. Een alternatief is het gebruik van satelliettelefoons: deze zijn kostbaar, maar moeilijker af te luisteren of te storen. Helaas zijn ook deze telefoons niet honderd procent veilig en ze kunnen dan ook niet onbeperkt gebruikt worden. Met een bijdrage van XminY kon de groep enkele satelliettelefoons aanschaffen, zodat de stem van het Syrische volk niet verloren gaat.

Coalition for Peaceful Change
Syrië € 3000,-

XminY steunde in 2012 ook:

Israël/Palestina

Oprichting van een fonds voor juridische bijstand aan Palestijnse jongeren die vervolgd worden voor vreedzaam politiek activisme
Palestine Solidarity Project: € 2000,-

Wekelijkse acties waarbij Israël wordt opgeroepen om zich terug te trekken uit de Palestijnse gebieden en voor juridische hulp aan gearresteerde demonstranten
Anarchists Against the Wall: € 3000,-

Polen

Huurders nemen ontruimde huurwoningen en publieke voorzieningen opnieuw in gebruik om een einde te maken aan de leegstand en woningnood in Warschau
Syrena Collective Warsaw: € 3000,-

Roemenië

Politiek sociaal centrum met keuken, info- en filmavonden
Do-it-Yourself Craiova: € 500,-

Debatten, workshops en acties in leegstaande gebouwen in Boekarest.
Spatiu Comun Collective: € 1200,-

Slovenië

Anarchistische boekenmarkt in Maribor
A-Infoshop Ljubljana: € 1500,-

Acties tegen bezuinigingen op sociale voorzieningen
Walk Out Group: € 2000,-

Wit-Rusland

Workshops over economie om activisten voor te bereiden op het publieke debat
Elimination of economic illiteracy: € 840,-

Verzet tegen Europa's laatste dictatuur met behulp van een kritisch magazine en een website
Studentencolletief: € 800,-

LATIJNS AMERIKA

Latijns-Amerika

Latijns-Amerika kenmerkt zich door uitgestrekte gebieden met veel ongerepte natuur, waar inheemse gemeenschappen vaak al generaties lang leven van kleinschalige landbouw. Die gebieden herbergen een schat aan natuurlijke hulpbronnen, waardoor zij gewilde objecten zijn voor multinationals die het land willen ontginnen. Hierdoor worden zowel de inheemse gemeenschappen als ook de unieke flora en fauna in hun voortbestaan bedreigd.

Eén van de speerpunten van XminY in Latijns-Amerika is dan ook het ondersteunen van inheemse gemeenschappen die opkomen voor hun rechten en voor het voortzetten van hun eigen leefwijze. In 2012 gingen in Colombia, Mexico en Paraguay inheemse gemeenschappen en boeren de straat op om hun land terug te eisen en rechten af te dwingen. In Peru protesteerden boeren tegen de grootschalige houtkap, mijnbouw en oliewinning die hen van hun land dreigen te verdrijven. En ook de natuur zal door de industrialisatie onherstelbare schade oplopen.

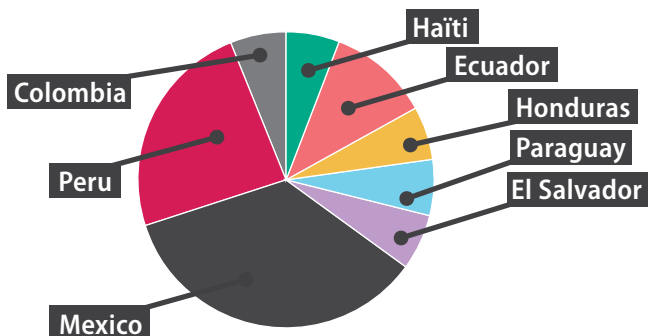
Nauw verbonden met landrechten is voedselzekerheid. Boeren dreigen niet alleen hun akkers kwijt te raken, maar ook afhankelijk te worden van producenten van gentech gewassen. In Ecuador ruilden boeren met steun van XminY zaden, om zo unieke gewassen te laten voortbestaan. Hier-

door hoeven de boeren vanaf nu niet meer elk jaar opnieuw zaad te kopen bij multinationals die hoge winsten behalen met de productie van genetisch gemanipuleerde gewassen.

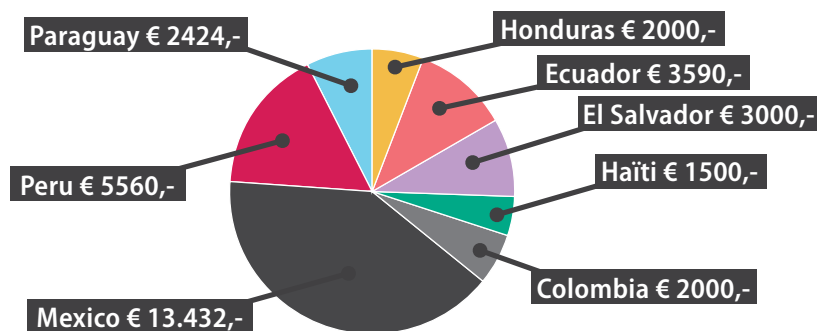
In Honduras verzette de Garifuna gemeenschap zich met succes tegen de bouw van zogenaamde modelsteden op hun grondgebied. Deze modelsteden zouden een aparte staat vormen binnen de Hondurese staat en 'geregeerd' worden door buitenlandse bedrijven. Voorlopig zijn deze steden door de inzet van de Garifuna ongrondwettelijk verklaard. Een kleinschalig initiatief, net als de andere acties die XminY ondersteunt. Maar de Garifuna bewijzen eens te meer dat kleine acties een grootse uitwerking kunnen hebben.

XminY steunt al jaren de strijd voor homo-emancipatie. Er is nog een lange weg te gaan op het grotendeels katholieke continent, maar iedere maatschappelijk verandering begint pas als mensen zich publiekelijk durven uit te spreken. Afgelopen jaar steunde XminY de jonge Haïtiaanse LGBT-organisatie Kouraj, die de discussie over seksuele oriëntatie in het conservatieve Haïti aangaat.

Projecten: Totaal 17

Bedragen uitgekeerd: Totaal € 33.506,-

‘Om ons land te behouden moeten we samenwerken’

XminY vrijwilliger Doron bezocht een project in Ecuador

Tijdens mijn reis door Latijns-Amerika ben ik op bezoek geweest bij de Ecuadoraanse jongerenorganisatie Comuna Amazonica (OJCA). Zij helpen de lokale bevolking bij het terugvorderen van inheems grondgebied dat door de staat onteigend is.

De regering wil het land gebruiken voor industriële doeleinden en ze willen vooral olie, goud en zilver delven. De investeringen die de overheid doet in infrastructuur zijn gericht op het toegankelijk maken van de afgelegen gebieden waar die grondstoffen te vinden zijn. OJCA informeert de lokale gemeenschappen over de regeringsplannen. Tegelijkertijd willen ze hen aanmoedigen economische zelfstandigheid te verwerven en hun inheemse identiteit te behouden.

In een klein dorp ontmoet ik OJCA-vrijwilliger Katy, een vrouw van 29 met een inheemse achtergrond. We zien elkaar een dag later dan gepland: Katy was op werkbezoek bij een lokale gemeenschap diep in de jungle. De lange reizen duren soms nog langer, vertelt ze mij verontschuldigend. Lachend voegt ze er aan toe dat de vertraging ontstond doordat er op de terugreis nog koeien op een smalle kano geladen moesten worden.

Katy heeft psychologie gestudeerd en is opgegroeid in de hoofdstad Quito. Hier leefde haar familie in armoede nadat hun land onteigend was. ‘Ik heb het gevoel dat mensen die hun land nog bezitten niet zien hoe waardevol dit is. Hen dit doen inzien is een van mijn belangrijkste drijfveren om me in te zetten voor OJCA.’

Katy werkt als lerares en gelooft in het belang van onderwijs aan inheemse kinderen. Zij leert hen dat de inheemse cultuur waardevol is en dat niemand uitgesloten mag worden. ‘We hebben allemaal een type handicap, een zwakte, en daarom moeten we leren om samen te werken. Als groep zijn we het sterkst. De delving van grondstoffen en de bijbehorende landonteigening die de regering op het oog heeft, is in het belang van een handjevol buitenlandse investeerders en Ecuadoranen. Alleen samen kunnen we onze cultuur en ons land behouden. Dit leren we al aan de allerkleinsten.’

*Comuna Amazonica
Ecuador: € 2590,-*

‘Het is moeilijk om als homo in een land als Haïti te leven’

XminY sprak met Charlot Jeudy, oprichter van de Haïtiaanse homo-organisatie Kouraj

Wie maken er deel uit van de organisatie van Kouraj?

‘Kouraj bestaat momenteel uit 70 heel verschillende mensen die tussen de 16 en 40 jaar oud zijn. Sommigen hebben werk, anderen gaan nog naar school. Maar we hebben gemeenschappelijk dat we vechten tegen discriminatie van homo’s en transseksuelen.’

Kun je openlijk homo zijn in Haïti?

‘Als je aan vrienden of familie vertelt dat je homo bent, loop je het risico om het huis uitgezet te worden. Gelukkig zijn er steeds meer mensen die wél begripvol reageren, maar het blijft een controversieel onderwerp. Een mentaliteitsverandering heeft tijd nodig; dus ja, het is moeilijk om openlijk homo te zijn in Haïti.’

Hoe en wanneer is Kouraj opgericht?

‘Op 18 december 2011. Die dag gingen we bij een vriend op bezoek om zijn verjaardag te vieren. De buurtbewoners joegen ons de wijk uit; ze wilden niet dat homo’s hun buurt zouden verpesten. Op dat moment beseften we dat als we iets wilden veranderen, we het zelf zouden moeten doen.’

Vorig jaar hielden jullie een demonstratie om gerechtigheid te eisen voor twee homo’s die in hun huis waren aangevallen. Hoe is

de demonstratie verlopen en hoe is het nu met de mannen?

‘We hebben veel positieve reacties gekregen op onze actie. Uiteraard ook negatieve, maar dat zijn we wel gewend. Met de mannen gaat het goed. Ondanks dat het vreselijk is wat er gebeurd is, heeft het hen en ons alleen maar meer gemotiveerd om te blijven vechten tegen homodiscriminatie.’

En de daders?

‘Uiteraard hebben we aangifte gedaan van mishandeling en is er een arrestatiebevel uitgevaardigd. Maar tot op de dag van vandaag zijn ze nog voortvluchtig.’

Wat zijn de plannen voor de toekomst?

‘We werken hard aan een bewustwordingscampagne. We hebben filmpjes over homoseksualiteit gemaakt en die op onze facebook pagina gezet. We hopen dat (lokale) tv-stations deze filmpjes ook willen gaan uitzenden, zodat we zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken.’

‘Inmiddels is ons sociaal centrum ook open. Door crowdfunding kregen we veel giften uit het buitenland, waardoor we het geld sneller bij elkaar kregen dan we hadden durven dromen. We zijn nu drie maanden open en het is er altijd druk.’

*Kouraj
Haïti : € 1500,-*

Hondurese modelsteden: vrij spel voor buitenlandse investeerders

Hoewel het hooggerechtshof in Honduras de zogenaamde 'modelsteden' vorig jaar oktober nog ongrondwettelijk verklaarde, is dit economische experiment toch niet definitief van de baan. Integendeel, de Hondurese regering werkt hard om de plannen alsnog doorgang te laten vinden.

In 2012 voerden de inheemse Garifuna bevolking, verenigd in de organisatie Ofraneh, met succes actie tegen het omstreden plan waardoor zij hun land dreigden kwijt te raken. 'Maar nu is er dus opnieuw de angst ons land te verliezen,' aldus Miriam Miranda, coördinator van Ofraneh.

De modelsteden zouden eigen wetten en migratieregels kunnen hanteren, grotendeels bepaald door de 'eigenaren' ervan: buitenlandse investeerders. Hondurees grondgebied wordt dan beschikbaar gesteld aan die investeerders, waardoor de nationale soevereiniteit van het land wordt aangetast. En dat is ongrondwettelijk, oordeelde het hooggerechtshof vorig jaar na een aanklacht van de Hondurese Vereniging van Juristen voor de Rechtsstaat.

De regering liet het er niet bij zitten en verving op bedenkelijke wijze de vier rechters die tegen de modelsteden zijn. Met de zogenaamde eigendomswet probeert de regering om indi-

vidueel grondbezit boven gemeenschappelijk bezit te stellen. Met behulp van die wet komt gemeenschappelijk eigendom te vervallen en wordt het land verdeelt onder de bevolking. Hierdoor komen de modelsteden nog een stap dichterbij.

Miranda: 'Het is de regering er duidelijk alles aan gelegen om de modelsteden door te voeren. Als de eigendomswet doorgang vindt, zal het land naar alle waarschijnlijkheid in handen komen van de georganiseerde misdaad. Zij zal de bevolking onder druk zetten en hen dwingen om het land voor een habbekrats te verkopen. Vervolgens kunnen de criminelen dit land weer voor veel geld doorverkopen aan de regering.'

Ondanks deze tegenslag geven de Garifuna niet op en bieden zij binnenkort een petitie aan bij de Inter-Amerikaanse Commissie voor de Mensenrechten (CIDH). Ook lopen honderden Garifuna op dit moment een protestmars naar de hoofdstad Tegucigalpa. 'Als de eigendomswet wordt doorgevoerd kunnen de boeren alleen geen weerstand bieden aan de druk van criminelen. We kunnen alleen een vuist maken als ons land van de hele Garifuna gemeenschap blijft,' aldus Miriam Miranda.

*Ofraneh
Honduras: € 2000,-*

XminY steunde in 2012 ook:

Colombia

Demonstratie voor landrechten voor de inheemse bevolking en voor teruggave van land
Campaña Permanente Tierra Vida y Dignidad: € 2000,-

Ecuador

Boeren ruilen onderling zaden van gewassen om niet afhankelijk te worden van genetisch gemanipuleerde zaden van multinationals
Seed swap Ecuador: € 1000,-

El Salvador

Protesten tegen de privatisering van de medicijnindustrie
ACCPs: € 3000,-

Mexico

Campagne voor strafbaarstelling van femicide
AESTOMAS: € 2000,-

Activiteiten en demonstraties rond de G20 top in Mexico
Mara Creciente México: € 3000,-

Acties tegen politierepressie
Fernando Hernandez Espino: € 1600,-

Workshops voor jongeren over mensenrechten en de gevolgen van agressie en drugsmisbruik
Durango Sin Violencia: € 2662,-

Karavaan van Ch'ol bevolking naar Mexico Stad om landrechten op te eisen
Ejido Tila adherents de la Otra Campaña: € 3000,-

Forum over het belang van voedselzekerheid en zelfvoorziening
Foro por la defensa de la tierra el territorio y la soberanía alimentaria: € 1170,-

Peru

Acties tegen mijnbouw
CONACAMI: € 2500,-

Gay Pride Peru
Cha Cha Viva: € 260,-

Campagne tegen mijnbouw, oliewinning en houtkap in het gebied van de inheemse bevolking
OMPIM: € 2000,-

Outdoor filmproject ter bevordering van homotolerantie
Cha Cha Viva: € 800,-

AZIE

Azië

Azië is een continent vol tegenstrijdigheden. Tweederde van de wereldbevolking woont in deze regio en het merendeel leeft in diepe armoede. In China, India en Japan, maar ook in Indonesië en de Filipijnen, profiteert een kleine minderheid van de sterke economische groei. Het is dan ook niet verwonderlijk dat overal in Azië mensen van het platteland naar de stad trekken, op zoek naar werk en hopen op een beter leven.

Door een combinatie van de massale trek van werkzoekenden naar de stad en zwakke arbeidswetgeving, kunnen werkgevers de lonen laag houden en het niet zo nauw nemen met de arbeidsomstandigheden. Wie klaagt kan vertrekken; want voor hen zijn er letterlijk tien anderen.

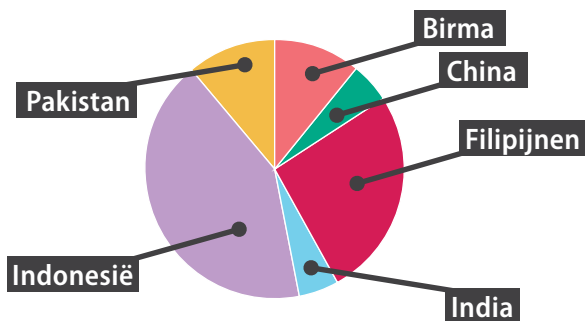
Toch komen steeds meer mensen op voor hun rechten. Zo steunde XminY in China verschillende groepen die opkomen voor arbeiders. In het strenge China is dat geen ongevaarlijk streven. Ook in Indonesië gingen werknemers met onze steun de straat op om een hoger loon en betere arbeidsomstandigheden te eisen.

De economische groei heeft ook nadelen voor kleine boeren en de inheemse bevolking. Regeringen en multinationals willen land ontginnen op zoek naar bijvoorbeeld goud, zink en koper. Hierdoor wordt de druk op boeren in Indonesië, India en de Filipijnen steeds groter en hun voortbestaan onzekerder.

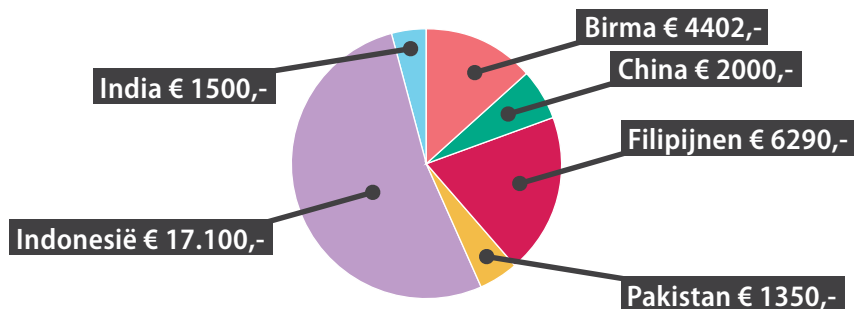
Landbouwgrond dreigt plaats te moeten maken voor mijnbouw en plantages. Hierdoor raken de boeren niet alleen hun land kwijt, maar raken ook inheemse culturen en niet te vergeten het milieu vaak onherstelbaar beschadigd. Vooral in de Filipijnen steunde XminY de inheemse bevolking in hun strijd voor landrechten.

Birma was veel in het nieuws in 2012. Langzaamaan komt er meer ruimte in het land waar de militaire junta al decennia de dienst uitmaakt. Echter, niemand weet of de democratisering doorgang zal vinden of dat het hier gaat om een wassen neus. XminY steunde twee tijdschriften die het aandurfden om kritiek te uiten op de politieke situatie in Birma. Een moedig initiatief, dat hopelijk veel navolging zal vinden.

Projecten: Totaal 19

Bedragen uitgekeerd: Totaal € 32.642,-

Grootse viering wereldvrouwendag in Pakistan

Honderden vrouwen vierden wereldvrouwendag 2012 met een demonstratie in Lahore, een van de belangrijkste steden van Pakistan. De deelnemers eisten gelijke rechten voor vrouwen en vroegen aandacht voor de economische achterstelling van vrouwelijke arbeiders. Na afloop van de demonstratie was er een viering met muziek, poëzie en dans.

De bijeenkomst was georganiseerd door Women Workers Helpline, een in 2000 opgerichte organisatie die opkomt voor de rechten van vrouwen in Pakistan. De beweging organiseert protesten en voorlichting, maar ook ontwikkelingsprojecten op lokaal niveau die de situatie van vrouwen verbeteren.

De opkomst van religieus fundamentalisme maakt het leven van vrouwen in Pakistan steeds moeilijker. Fundamentalistische groeperingen branden meisjesscholen plat, leggen vrouwen met geweld religieuze kledingvoorschriften op en proberen hen uit het openbare leven te verjagen. Volgens Women Workers Helpline gebruiken de groeperingen de vrouwen als boksbal in hun pogingen hun fundamentalistische ideeën op te leggen aan Pakistan.

Niet alleen de fundamentalisten hebben seksistische opvattingen. Vrouwen worden maar al te vaak beschouwd als bezit van hun familie en verantwoordelijk gehouden voor de eer van

mannen. Vrouwen die actief zijn in het openbare leven en opkomen voor hun rechten worden door conservatieven gezien als immoreel.

Daarnaast speelt de achterstelling van vrouwen ook een rol in de economie. Vrouwen krijgen minder betaald, moeten vaak het slechtste werk doen en lopen risico het slachtoffer te worden van seksueel geweld. Opeenvolgende regeringen hebben beloofd om de positie van vrouwen te verbeteren, maar hun acties blijven vaak beperkt tot holle retoriek of wetten die niet gehandhaafd worden.

Daarom stimuleert Women Workers Helpline vrouwen om zelf op te komen voor hun rechten en richt zij zich vooral op de meest kwetsbare vrouwen. Azra Shad, voorzitter van Women Workers Helpline, verklaarde in haar toespraak: 'Juist met de meest kwetsbare vrouwen willen wij 8 maart vieren. Als zij opkomen voor hun rechten, zullen ook andere vrouwen daar baat bij hebben.' Tijdens de afsluitende bijeenkomst vielen honderden vrouwen de artiesten bij en zongen zij samen Pakistaanse politieke liederen. De viering van wereldvrouwendag in 2012 was de grootste viering in de geschiedenis van Lahore.

*Women Workers Helpline
Pakistan: € 850,-*

Dodelijke strijd om land

19 juni 2012, de Filipijnse activiste Venecia 'Inday' Natingga is per motor op weg naar haar huis in Kapatagan. Vanuit het niets wordt er op haar geschoten en door zeven kogels wordt ze gedood.

Inday Natingga stond pachtboeren bij in conflicten met plaatselijke landheren en was betrokken bij een campagne voor landhervorming. Haar moordenaars handelden zeer waarschijnlijk in opdracht van een landheer.

In de regio Lanao del Norte zijn veel mensen voor hun voedsel en inkomen afhankelijk van de landbouw. Maar het land dat zij al hun hele leven verbouwen, is vaak niet officieel hun eigendom. De Filipijnse overheid werkt al meer dan 20 jaar aan een programma om stukken land onder de inwoners te verdelen. In 2014 zal dit project afgelopen zijn, maar slechts weinig boeren hebben land toegekend gekregen. Zij vrezen dat zij met lege handen zullen achterblijven.

Om de druk op de overheid op te voeren, startte de boerenorganisatie DKMP – waar Inday voor werkte – een campagne. Op verschillende plaatsen werden acties gevoerd en er werd een platform opgericht waarin de boeren zich verenigden om ook andere issues aan te kunnen pakken. Bovenop het falende overheidsprogramma deinzen grote bedrijven er niet voor te-

rug om boeren van hun land te verdrijven. Ook de oprukkende mijnbouw vormt een serieuze bedreiging.

Echter, de lokale landheren zijn niet van plan om hun land af te staan en zetten hun eigen legertjes in tegen eenieder die een bedreiging vormt. Een Filipijnse mensenrechtenorganisatie zette daarom een campagne op om aandacht te vragen voor het geweld tegen Inday en andere activisten. Om gerechtigheid te krijgen hoeven de boeren immers niet te rekenen op het corrupte juridische rechtssysteem.

Bijna een jaar na de moord op Inday heeft de officier van justitie eindelijk drie mannen als verdachten aangemerkt. Maar omdat zij alle drie veel macht in de gemeenschap hebben, is er nog steeds geen rechtszaak tegen hen aangespannen. De Filipijnse boerenbeweging roept mensen daarom op om brieven te sturen naar vertegenwoordigers van de Filipijnse regering om te eisen dat deze werk maakt van vervolging van de verdachten.

*KILOS-KA, LAHRA en DKMP
Filipijnen: € 5390,-*

Succes voor Indonesische arbeiders

Indonesië is na China de snelst opkomende economie ter wereld. Maar niet iedereen profiteert van de economische groei. Miljoenen Indonesiërs moeten keihard werken voor een hongerloontje. Maar de economische ontwikkeling stimuleert ook de groei van een nieuwe, strijdbare arbeidersbeweging.

In oktober 2012 kwamen maar liefst twee miljoen mensen in actie voor hogere minimumlonen, tegen 'outsourcing' – het uitbesteden van werk, vaak op dagloonbasis – en voor invoering van een nationale zorgverzekering. En het resultaat mag er zijn.

Op 21 november nam de Indonesische regering een nieuwe wet aan om outsourcing in te perken. Ongeveer 16 tot 18 miljoen werknemers zullen in plaats van onzeker flexwerk een vast dienstverband krijgen. Onder de nieuwe wet moet elke dagloner die hetzelfde werk drie jaar of langer doet een vast dienstverband krijgen.

Het tweede belangrijke resultaat van de vakbondscampagne is een verhoging van het minimumloon met zo'n 40 procent in diverse regio's. Dit loon varieert van gebied tot gebied omdat de kosten van het levensonderhoud per gebied erg kunnen verschillen.

Maar er valt nog veel te doen voor de Indonesische arbeiders-

beweging; ook na verhoging van de lonen zijn deze nog erg laag en arbeidswetgeving wordt op grote schaal geschonden. Uiteraard zoeken regering en werkgevers naar wegen om de vakbeweging spaken in de wielen te steken. De politie treedt regelmatig hard op bij demonstraties en activisten worden soms vervolgd op basis van valse beschuldigingen.

Zo werd de vakbondsactivist Sulthoni Farras beschuldigd, omdat hij meehielp een staking te organiseren. Farras: 'De politie vertelde dat ik verdachte was en dat ze mijn verklaring naar de rechter hadden gestuurd voor verder onderzoek. Ik rekende erop dat ik gearresteerd zou worden, maar tot nu toe is dit niet gebeurd. Ik denk dat de solidariteitsacties voor mij daar een rol in hebben gespeeld. Er zit nu weinig anders op dan te wachten, ik hoop dat de rechtbank de aanklacht verwerpt.'

De beweging van 2012 bracht een aanzienlijke verbetering van het lot van miljoenen arbeiders. Dit versterkt de slagkracht en het zelfvertrouwen van een opkomende beweging die in de toekomst zeker nog veel van zich zal laten horen.

Sekber Buruh en SBWUS-FPPBI
Indonesië: € 5290,-

XminY steunde in 2012 ook:

Birma

Onafhankelijk magazine over de politieke situatie in Birma
The Young Generations Note Journal and
Media Training Centre: € 1402,-

Tijdschrift over mensenrechten
National Wisdom Publishing House: € 3000,-

China

Opbouw arbeidersbeweging China
Globalization Monitor: € 2000,-

Filipijnen

Acties tegen politiegeweld
Bantay Pulis: € 500,-

Campagne voor de wet voor vrij gebruik en verkrijgbaarheid
van anticonceptiemiddelen
Food not Bombs Manila: € 400,-

India

Boerenorganisatie demonstreert voor landrechten
Karnataka Rajya Raitha Sangha: € 1500,-

Indonesië

Acties tegen wetten die gedrag en kleding van vrouwen
controleren
Perempuan Mahardika Parangtritis-Yogyakarta: € 2113,-

Acties tegen landonteigening door de Sultan van Yogyakarta
ARMP: € 2000,-

Betoging tegen mishandeling en achterstelling van arbeidsters
Across Factory Workers Forum: € 2000,-

Documentaire en acties tegen een nieuwe onderwijswet en
commercialisering van het onderwijs
PEMBEBASAN Makassar: € 2497,-

Mediacampagne en demonstraties voor gratis gezond-
heidszorg voor zwangere vrouwen
PERKASA: € 1450,-

Studenten eisen recht op vrijheid van meningsuiting
SAMAN: € 1750,-

Pakistan

Voorlichting en demonstratie voor de rechten van religieuze
minderheden
Human Rights Focus Pakistan: € 500,-

**WEST
EUROPA**

West-Europa

In West-Europa steunt XminY groepen die op diverse thema's actief zijn. Opvallend aan het jaar 2012 was de grote hoeveelheid acties voor en door vluchtelingen. Het wordt steeds moeilijker om asiel te krijgen in 'Fort Europa'. En wie Europa eenmaal binnen is, kan er zelden van uitgaan dat het lukt om er een menswaardig bestaan op te bouwen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat steeds meer groepen protest aantekenen tegen de erbarmelijke situatie van vluchtelingen en de misstanden in asielzoekerscentra. De roep om een humaan asielbeleid klinkt steeds luider. Van kleine activiteiten tot zomerse actiekampen, XminY steunde vluchtelingen in Duitsland, Italië, Zweden, België en Engeland. En uiteraard droegen we ook bij aan de tentenkampen die vluchtelingen in Den Haag en Amsterdam opzetten om te demonstreren tegen hun op handen zijnde uitzetting.

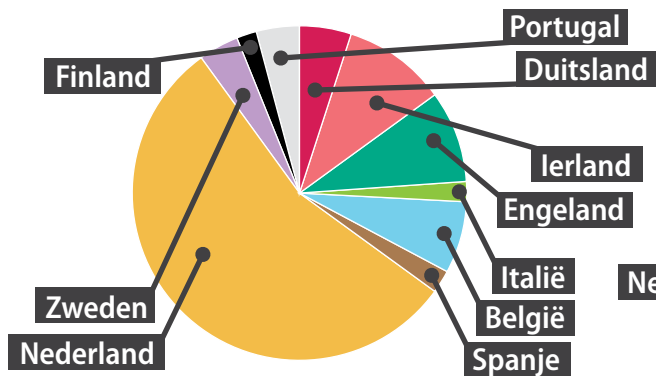
Met de Europese crisis nog altijd in volle gang, waren er in verschillende landen protesten tegen de Europese bezuinigingsagenda, de hoge werkloosheid en de afbraak van de sociale zekerheid. In Spanje hielpen inwoners van Barcelona hun burens die hun huis uitgezet dreigden te worden vanwege huurachterstanden. En in Nederland voerden schoonmakers en studenten samen actie voor betere

arbeidsomstandigheden en tegen de bezuinigingen op onderwijs.

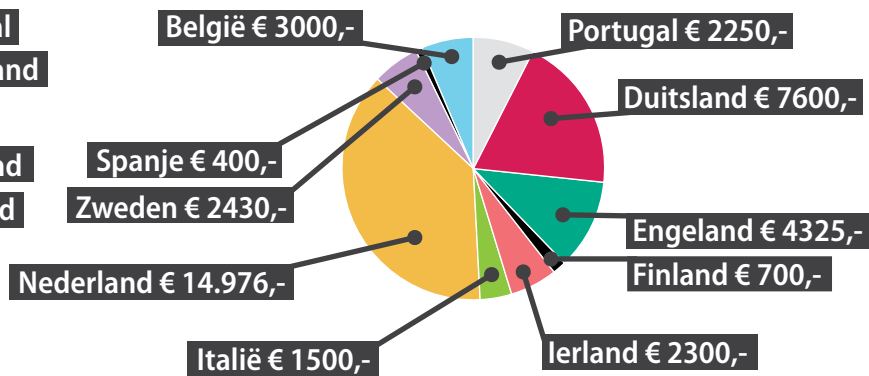
Nog niet eerder steunde XminY zoveel projecten in Ierland. Het recht op zelfbeschikking voor vrouwen is in het katholieke Ierland nog altijd niet vanzelfsprekend. Naar aanleiding van het overlijden van een vrouw door zwangerschapscomplicaties – waarbij abortus niet werd toegestaan – gingen duizenden vrouwen en mannen de straat op. Zij eisten dat elke vrouw zelf mag beslissen over haar lichaam. Ook werd er door verschillende groepen actie gevoerd voor gelijke rechten voor transgenders en eisten homo's dezelfde huwelijksrechten als hetero's.

Maar ook acties rond milieu, dierenrechten, antiracisme, en klimaat kregen in 2012 onze steun. In de nep NRC Next die rond de Tweede Kamerverkiezingen werd uitgebracht stond alleen maar goed nieuws. In de perfect nagemaakte krant die in heel Nederland gratis werd uitgedeeld, lieten de makers zien dat maatschappelijke verandering mogelijk is, als we zelf maar andere keuzes durven te maken.

Projecten: Totaal 57

Bedragen uitgekeerd: Totaal € 39.481,-

Spanjaarden solidair met hun buren

Juli 2011: in Spanje slaat de crisis hard om zich heen en een groot deel van de bevolking zit zonder werk en dus zonder inkomen. Per dag worden er in heel Spanje zo'n 300 huizen ontruimd, omdat de bewoners de lasten niet meer kunnen opbrengen. Zo ook in Clot, een wijk in Barcelona. Een gezin dat al 26 jaar in de wijk woont, moet hun huis uit. Ze kunnen de huur niet meer betalen, omdat vader José onlangs zijn baan verloren is.

Zo'n 300 buurtgenoten van José en zijn familie verzetten zich tegen de politie die het gezin uit hun huis komt zetten. De ontruiming duurt door het verzet de hele dag, maar helaas is de overmacht aan politie te groot en worden José en zijn vrouw en kinderen op straat gezet.

Geschrokken door het massale verzet, heeft de lokale overheid José en zijn gezin een gesubsidieerde woning in dezelfde wijk aangeboden. En binnen een paar weken stelden ze nog eens tienduizenden sociale huurwoningen beschikbaar voor mensen die ook als gevolg van de crisis uit hun huis zijn gezet.

De motor achter de samenwerkende buurtbewoners in Clot is de organisatie Mutual Aid Network. De groep helpt sinds 2011 bewoners die uit huis worden gezet, hun baan dreigen te

verliezen of geen salaris meer ontvangen. Door buurtbewoners te stimuleren om solidair te zijn, is er in de wijk Clot een hechte gemeenschap ontstaan. Inmiddels worden er ook in andere wijken van Barcelona buurtnetwerken opgezet.

Door de massale protesten treedt de politie steeds harder op. 'Mensen worden voor het minste of geringste gearresteerd en er is niet genoeg geld om iedereen juridische hulp te bieden,' vertelt Peter, vrijwilliger bij Mutual Aid Network.

Maar de onderlinge solidariteit is groot en buurtbewoners zetten alles op alles om elkaar te helpen. Peter: 'Het mooie is dat de mensen die we helpen actief blijven binnen het netwerk. Zij hebben aan den lijve ondervonden hoe belangrijk het is om hulp te krijgen van je buren. Alleen samen kunnen we druk zetten op het stadsbestuur en werkgevers en voorkomen dat nog meer mensen alles kwijtraken.'

Mutual Aid Network
Spanje: € 400,-

Vluchtelingen melden wantoestanden in Belgische detentiecentra

In januari 2011 blokkeerden een groep demonstranten het detentiecentrum in Merksplas, België. Via een telefoonnummer en geluidssysteem konden gevangenen tijdens de bezetting hun verhaal kwijt aan de activisten. De schokkende getuigenissen werden opgenomen en verspreid via een website.

Zo ontstond Getting The Voice Out (GTVO). De activisten besloten na de actie door te gaan met het verzamelen van getuigenissen door vluchtelingen in detentiecentra te bezoeken of met hen te telefoneren. Meer dan 50 getuigenissen werden zo verzameld.

'We willen de vluchtelingen uit de Belgische detentiecentra een stem geven. In België is er weinig besef van de situatie waarin deze mensen zich bevinden. Daarom willen we zoveel mogelijk mensen informeren over wat er werkelijk gebeurt in deze centra,' aldus de woordvoerder van Getting The Voice Out. 'Via de site zijn de getuigenissen en beelden van de wrede behandeling van vluchtelingen voor iedereen beschikbaar.'

Een van de vluchtelingen meldde aan GTVO: 'Mijn uitzetting is mijn grootste nachtmerrie, want ik werd behandeld als een hond...(..) Je bent als een persoon die het niet verdient om te

leven, je wordt geboeid en krijgt een kap over je hoofd. Je krijgt kettingen rond je voeten en handboeien rond je handen terwijl ze aan je trekken, je vasthouden en je naar het vliegtuig sleuren. Hoewel ik al een kap over mijn hoofd had, deden ze nog iets in mijn mond zodat ik niet kon praten.'

'Veel mensen reageren met ongeloof als ze zo'n getuigenis lezen of een filmpje van een uitzetting bekijken. Ze weten niet dat dit in ons land voorkomt', aldus GTVO. Dat de detentiecentra niet blij zijn met de acties, blijkt uit het feit dat het de activisten steeds moeilijker gemaakt wordt om de gedetineerden te bezoeken of te bellen.

Toch geeft GTVO niet op, ook al durven sommige gedetineerden uit angst voor represailles geen contact te hebben. GTVO: 'Dat is niet zo verwonderlijk, als je hoort hoe zij in de centra behandeld worden. Toch hopen we dat ze contact met ons blijven houden. Hun getuigenissen zijn noodzakelijk om een licht te werpen op wat de Liga voor de Mensenrechten de "achtertuin van de democratie" noemt.'

Getting The Voice Out
België: € 1000,-

Strijd om Hambacher Forst

XminY bezocht het actiekamp

Tussen Aken en Keulen ligt een gapend gat ter grote van Ameland. Met een diepte van vierhonderd meter onder het oorspronkelijke oppervlak, is het een van de laagste plekken op aarde. Het gat is het gevolg van bruinkoolwinning door het bedrijf RWE. Hierdoor is er nog maar een derde deel over van een van de oudste bossen van Europa, het Hambacher Forst. Ook dat laatste gedeelte dreigt gekapt te worden: daarom bezetten actiegroepen het bos en begonnen ze een actiekamp.

Niet alleen het bos moet plaatsmaken voor de mijnen, ook twee dorpjes zullen verdwijnen. Op weg naar het actiekamp komen we door het spookstadje Morschenich. Onze gids Michael wijst op de uitzichtloze situatie voor de inwoners: 'RWE biedt een verhuispremie aan de inwoners, maar wie dat niet accepteert en er blijft wonen wacht straks een financiële strop. Zij krijgen hun huis nooit meer verkocht, want niemand wil een huis in een spookstad kopen. Ze worden dus eigenlijk gedwongen nu al te verhuizen.' Bovendien is RWE een van de grootste verstrekkers van werkgelegenheid in de omgeving.

De bosbezetting ging op 14 april 2012 van start met een feest, waarbij driehonderd buurtbewoners hun sympathie betuigden. Diverse acties vonden plaats: de afvoer van kolen werd gehinderd met een spoorbezetting en RWE moest haar werk staken, omdat een orkest aan de rand van een graafput speelde.

Na ons bezoek werd het actiekamp in november ontruimd. Die ontruiming duurde vier dagen, omdat één actievoerder zich schuilhield in een zes meter diep liggend gangenstelsel. De actievoerders werden gearresteerd en RWE greep haar kans om direct tot het kappen van het bos over te gaan. In het hele land werden solidariteitsacties georganiseerd en in maart 2013 werd een nieuw kamp opgezet. Helaas werd ook dit kamp ontruimd, maar de actievoerders blijven strijden tegen de ontbossing.

In 2040, als alle bruinkool uit de bodem verdwenen is, wil RWE het achtergebleven gat vullen met water. Michael: 'Geen mens of dier zal een voet in die plas zetten. Als we niets doen blijft er van Hambacher Forst alleen een groot gat vol met giftige zuren over.'

*Wald Statt Kohle en Hambacher Forst
Duitsland: € 2000,-*

XminY steunde in 2012 ook:

België

Klimaatactiekamp 2012
Climate Justice Action: € 500,-

Burgerinspectie bij biotechnologiepark
Field Liberation Movement: € 1500,-

Duitsland

No Border Camp Keulen
No Border Camp Keulen: € 2000,-

Actiekamp voor en door vluchtelingen
The VOICE Forum: € 500,-

Protestmars van vluchtelingen van Würzburg naar Berlijn
*Koordinationskomitee der streikenden
Fluchtlinge: € 1000,-*

Antimilitaristisch Actiekamp
Camp Altmark: € 1000,-

Engeland

Demonstratie op Internationale Vrouwendag voor solidariteit met vrouwen in Iran en Afghanistan
8 March Women's Organisation Iran-Afghanistan: € 825,-

Zesdaagse met acties en seminars tegen de immigratiecontrole in Londen
London No Borders: € 1000,-

Zomercampagne tegen Engelse wapenfabrikant
Smash Edo: € 1500,-

Bezorgde burgers leren acties en campagnes organiseren
So We Stand – Summer Activism School: € 500,-

Acties tegen bezuinigingen die hiv-geïnfecteerden treffen
The Glass is Half Full: € 500,-

Finland

Blokkade van de Olkiluoto kerncentrale
TURVA: € 700,-

Ierland

Mars voor het recht op zelfbeschikking van vrouwen
Speak Up, Speak Out: € 500,-

Internationale actiedag voor gelijke rechten voor transgenders
Trans Education and Advocacy: € 800,-

LGBT's eisen huwelijksrechten
LGBT Noise: € 1000,-

Italië

Boottocht van Italië naar Tunesië om aandacht te vragen voor vluchtelingen die omkomen tijdens de gevaarlijke overtocht naar Italië
Boats 4 People: € 1500,-

Nederland

Acties tegen de ontruiming van het vluchtelingenkamp in Den Haag
Anti-fascistische Actie Nederland: € 500,-

Gekraakte kerk in Amsterdam biedt onderdak aan vluchtelingen
Vluchtkerk: € 500,-

Dans alle apen vrij: Acties bij proefdiercentrum
Een Dier Een Vriend: € 500,-

Actiemateriaal vluchtelingen tentenkamp Amsterdam Osdorp
Migrant 2 Migrant: € 1000,-

Campagne tegen belastingontwijking via Nederland door buitenlandse bedrijven
Campagne Haal Het Geld Waar Het Zit: € 500,-

Actiekamp vluchtelingen Den Haag
Recht op Bestaan: € 1500,-

Open dag vluchtelingen tentenkamp Amsterdam Osdorp
We Are Here: € 250,-

Actie tegen uraniumindustrie
Stichting VEDAN: € 500,-

Geef angst en haat geen stem: Stickercampagne in aanloop naar verkiezingen
Anti-fascistische Actie Nederland: € 275,-

Jacht op Jagers Campagne
GroenFront!: € 500,-

Demonstratie bij aandeelhoudersvergadering (kern)wapenproducent EADS
Campagne tegen wapenhandel: € 787,-

Actie voor aandacht voor geweld tegen Koerden in Iran
Stichting Media Comité van Iraanse Koerden in Nederland: € 544,-

Gratis nep NRC Next met goed nieuws
Projectgroep De Krant: € 1000,-

Demonstratie voor betere service aan daklozen die afhankelijk zijn van budgetbeheer
Daklozenvakbond: € 645,-

Alternatief programma tijdens mainstream homocultureel festival MidZomerGracht
Stichting TransMotion/TransScreen Amsterdam Transgender Film Festival: € 250,-

Queeristan 2012: Queerfestival met acties, workshops en optredens
Queeristan: € 100,-

Dag van de Arbeid: 1 mei viering 2012
1 mei groep Amsterdam: € 560,-

Manifestatie voor een nieuw en eerlijk proces voor de ter dood veroordeelde Amerikaanse activist Mumia Abu Jamal
Vrienden van Mumia: € 470,-

Campagne tegen onderwijsbezuinigingen
Kritische Studenten Utrecht: € 250,-

Tentenkamp Somaliërs in Ter Apel: Actie voor toegang tot basisvoorzieningen en erkenning situatie Somalische vluchtelingen
Vluchtelingen op Straat: € 660,-

Bustour langs detentiecentra om vastgezette vluchtelingen te steunen
No Border Nederland: € 200,-

Internationale actiedag tegen Europese bezuinigingsagenda
31 Maart: € 250,-

Anarchistische krant Amsterdam
Redactie Kaduuk: € 475,-

Actie en petitie voor duurzame soja Albert Heijn
ASEED: € 700,-

Street Blogging: mediaplatform voor acties
Media Liberation Front/Feminism: € 750,-

Herdenking Februaristaking 2012
Comité Herdenking Februaristaking 1941: € 150,-

Warmtepomp voor hoofdent Occupy Utrecht
Occupy Utrecht: € 225,-

Schoonmakers en studenten bezetten Universiteit Utrecht voor betere arbeidsomstandigheden en tegen bezuinigingen in het onderwijs
Kritische Studenten Utrecht: € 250,-

Mobilisatie voor Europese protesten bezuinigingsbeleid: Blockupy Frankfurt
Nederlands Mobilisatieteam: € 250,-

Openluchtfilm en discussie bij asielzoekerscentrum Ter Apel
Stop Racisme: € 185,-

Kristallnachtherdenking 2012
Platform Stop Racisme en Uitsluiting: € 200,-

Acties voor een beter voedsel- en landbouwbeleid
Aarde Boer Consument: € 50,-

Portugal

Alternatieve krant
Projecto MAPA: € 750,-

Dag van de Arbeid: 1 mei demonstratie
Terra Livre: € 1500,-

Zweden

No Border Camp voor een humanaan asielbeleid
No Border Camp Stockholm: € 2000,-

Demonstratie bij detentiecentrum
Anoniem: € 430,-

Stafleden, vrijwilligers en bestuur 2012

Afrika

Annalice Baraza
Cathrien Beishuizen
Frits Bruins
Jori van Cranenburgh
Marian Dupré
Marieke Lansbergen
Willem Nederstigt
Barbara Plavcak

Azië

Gerard Kohl
Deborah Ann Rice
Klaas Stutje
Jacob Wedemeijer
Aukje van Weert

Latijns-Amerika

Pablo Eppelin
Doron Joles
Koen Meeuwssen
Carlos Morales Carbonell
Piet Schuyt
Alejandra Slutzky
Jose Utrera
Marjolein van de Water
Judith Verkerke

Oost-Europa en het Midden-Oosten

Alexei
Paul Alexander
Paola Carta
Maira van Dijk
Andreea Dumitriu
Abdel Elbahri
Anastasia Isaeva
Christina Lammer
Esin Belit Sag
Bahar Sakizlioghu
Huub Scheele

West-Europa

Aukje Brandenburg
Didi van Dijk
Sophie Lambers
Willemein van Leeuwen
Teun
Ivo Verburg
Judith Verkerke
Flip Vonk

Bestuur

Paul Alexander
Tamira Combrink
Piet Schuyt
Rosalie Smit
Klaas Stutje
Saskia Vossenbergh
Jakob Wedemeijer

Staf

Roel van den Bosch	<i>Boekhouder</i>
Rutger van den Dool	<i>Coördinator</i>
Alex de Jong	<i>Projectmedewerker</i>
Ruby van Leijenhorst	<i>Redacteur</i>
Sophie Schouwenaar	<i>Financieel administratief medewerker</i>
Cees Sies	<i>Office manager</i>
Denny Syed	<i>ICT medewerker</i>
Amarins Thiecke	<i>Coördinator</i>

Kantoorvrijwilligers

Anita de Groot
Doron Joles
Sophie Lambers
Christina Lammer
Willemein van Leeuwen

© XminY, mei 2013
XminY hét actiefonds
De Wittenstraat 43-45
1052 AL Amsterdam
Nederland
T +31 (0)20 627 96 61
E info@xminy.nl
W www.xminy.nl
Giro 609060

Tekst: Rutger van den Dool, Doron Joles, Alex de Jong,
Willemein van Leeuwen, Ruby van Leijenhorst, Rosalie Smit
Coördinatie en eindredactie: Ruby van Leijenhorst
Vormgeving: Benjamin van Vianen
Druk: Drukkerij De Raddraaier

